

	ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ	Број:
	ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ	10/5-95
		Датум:
		5.10.2015.

Наставно-научном већу Филозофског факултета Универзитета у Нишу
подносимо следећи извештај:

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ:

1. Састав комисије:

1. Др Милена Костић, доцент
2. Др Весна Лопичић, редовни професор
3. Др Јелена Јовановић, доцент

2. Одлука Већа департмана за англистику број 10/5-75 од 08. јула 2015. године.

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ:

1. Име, име једног родитеља, презиме
Сања Јован Игњатовић
2. Година уписа на мастер академске студије
2014/2015.
3. Назив студијског програма
Мастер академске студије англистике

III НАСЛОВ – МАСТЕР РАДА:

Наративи у збиркама кратких прича *Нешто што сам мислила да ти кажем* и *Голи живот* ауторке Алис Манро – Изван оквира реалистичног приповедања
Alice Munro's Narratives in the Short Story Collections *Something I've Been Meaning to Tell* and *Dear Life* – Beyond Realist Fiction

IV ПРЕГЛЕД -МАСТЕР РАДА:

Мастер рад под називом „Наративи у збиркама кратких прича *Нешто што сам мислила да ти кажем* и *Голи живот* ауторке Алис Манро – Изван оквира реалистичног приповедања“ који је понудила кандидат Сања Игњатовић (бр. индекса 175) написан је на енглеском језику, има 92 стране и библиографију. Рад се састоји из 4 области и то: Introduction 6-9; The Theoretical Framework 10-22; Narratological and Literary Analysis 23-85; Conclusion 86-92; Bibliography 93-96. Рад чине уводна разматрања наратива, целина посвећена теоријским моделима Жерара Женета и Мике Бал, целина која се бави нараторолошком и књижевном анализом, као и питањима релевантним за примарне и секундарне истраживачке циљеве, и закључак на крају. Свака од целина је подељена на неколико поглавља која омогућавају повезивање како теоријског дела рада, тако и појединачних анализа.

V ВРЕДНОВАЊЕ ПОЈЕДИНИХ ДЕЛОВА -МАСТЕР РАДА:

Након уводног дела који се бави дефиницијом наратива и одређивањем његових структуралних и квалитативних одлика, али и одређивањем циљева истраживања (Introduction), рад представља теоретску платформу односно упоређује два нараторолошка модела који ће се користити у даљој анализи (The Theoretical Framework). Наиме, нараторолошки модел Жерара Женета, као и терминологија коју он успоставља у трећем тому свог дела „Фигуре“, упоређује се са нараторолошким моделом теоретичарке Мике Бал чији се рад у великој мери и базира управо на Женетовим основним поставкама. Дискусија у овој области бави се примарно типовима нарације, односно приповедачким начинима и фокализацијом. Такође, упоредном анализом ова два модела бирају се критеријуми по којима ће се вршити анализа појединачних прича, па је тако Женетов модел примарно употребљен како би се приказале појединости темпоралног аспекта наратива, док су коментари Мике Бал о драмским елементима, или не-нараторивним елементима, коришћени у анализи. Прецизније, улога ових елемената анализирана је у контексту дела и фокализације како би приказала потенцијал приповедачке ситуације и могуће манипулације истом како би се утицало на интерпретацију текста.

Трећа област бави се нараторолошком анализом појединачних прича – „Нешто што сам хтела да ти кажем“ и „Материјал“ из збирке „Нешто што сам хтела да ти кажем“, и „Око“, „Ноћ“, „Гласови“ и „Голи живот“ из збирке кратких прича „Голи живот“. Анализа не обухвата само испитивање структуре наратива Алис Манро већ има за циљ илустровање повезаности форме и садржаја у нараторивима. Рад тежи да прикаже повезаност између структуре наратива и његове форме, односно ефекат који форма може имати на укупно значење текста. Ова област се такође бави и секундарним оквиром за тематску књижевну критику када је у питању кратка прича као жанр, проблем фикционалности који је од значаја за под-жанр аутобиографије, и нуди дискусију у вези са концептом имплицираног аутора као и проблемом конструкције значења, а посебно код Алис Манро чије приче карактерише специфичан облик приповедачке технике који тежи да смањи дистанцу између приповедача и имплицираног читаоца, с једне стране; и с друге, да створи ефекат биографије који даје фактуални кредибилитет свету приче. Такође, анализом приповедачке технике указује се на

значај термилошких дистинкција када је у питању проблем фокализације јер је њена идентификација круцијална за разумевање и интерпретацију текста. Додатно, у аутодигетичким наративима, анализира се и присуство аутора, односно имплицираног аутора у погледу могићих импликација на текст.

У закључку се сумирају резултати појединачних анализа прича, а њих следи дискусија о начинима на које Манро структурира наратив и користи драмске елементе који могу компромитовати, али и учврстити веродостојност приповеданог. Такође, у овој области посебна пажња посвећује се темпоралној димензији у наративу – темпоралној структури наратива и то полазећи од идеје да Манро наративе у датим кратким причама формира као својеврсне аутобиографије, и то баш употребом одређеног типа фокализације који функционише асоцијативно пре него хронолошки. Дакле, коментаришући улогу временског структурирања и презентације наратива, коментарише се такође и одабир фокализујућих субјеката и објеката, и брани теза да Манро у датим кратким причама користи непроменљиву фокализацију – субјекат остаје исти – док се објекти мењају.

1. ЗАКЉУЧЦИ ОДНОСНО РЕЗУЛТАТИ ИСТРАЖИВАЊА

У другој области рада, The Theoretical Framework, кандидат се бави анализом два наратолошка модела и начинима на које ти модели посматрају наратив као структуру, односно скуп елемената са одређеним својствима која се у књижевним делима, али и другим облицима стваралаштва, могу препознати и изоловати. С једне стране, рад изучава формалне карактеристике наратива, односно кратких прича Алис Манро, и то са посебном пажњом, димензију приповедања и фокализацију. Кандидат даје приказ модела Жерара Женета који је у свом можда најбитнијем делу када је у питању наратив у контексту књижевне анализе 'Наративни/Приповедачки дискурс' (трећи том 'Фигура') поставио темеље за анализу наратива у књижевности. У раду се, дакле, комбинује неколико угла посматрања наратива. С једне стране, ту су термилошка конфигурација Женета, његово одређивање приповедачке ситуације и његов модел анализе како приче-заплета, тако и дискурса. С друге стране, модел фокализације који се базира на његовом иницијалном моделу, теоријски модел Мике Бал, користи се како би се истражиле и илустровале појединости приповедачке технике која је карактеристична за, жанровски, кратку причу, али посебно стил и аутобиографски, лични наратив, Алис Манро. Комбиновањем ова два модела, наративи се анализирају из више углова, а тачке пресека служе за илустровање дизајна приповедачког дискурса, односно приче. Прецизније, анализом структуре наратива и комбиновањем са тематском анализом сазнаје се како имплицирани аутор, или пак наратор, манипулише фокализацијом.

Наиме, када је у питању прича "Нешто што сам мислила да ти кажем" из истоимене збирке, примећује се како приповедачка ситуација (треће-лице, хетеродигетички наратор) може двосмислено бити тумачена од стране читаоца с обзиром на стабилну фокализацију искључиво једног субјекта. Дакле, приповедање у овој причи дизајнирано је да створи утисак поузданости, док је наратив готово у потпуности могуће на исти начин испричати и у првом лицу, без икакве промене значења - али без елемента мистерије. Анализом структуре, односно структуре у односу на текст и његово значење, указује се на начине на које се

елементима наратива може манипулисати и како то утиче на рецепцију текста.

Такође, рад се бави кратком причом као наративом другачије структуре од романа. Елементи кратке приче анализирају се у контексту њихове повезаности у структуру која има другачију динамику од динамике романа на којој се већина теоретских модела за анализу наратива фокусира.

Аутобиографија, такође, обрађује се у овом раду као специфична под-врста кратке приче. С тим у вези, истражују се приповедачке технике које стварају 'утисак' аутобиографског наратива. Дискусија о овој форми као фикцији или фактографски истинитој причи углавном се осврће на проблем субјективне и објективне реалности - реалности приповедача и реалности имплицираног аутора, с једне стране. С друге стране, рад пружа увид у проблем дизајнирања наратива односно елемената који доводе до илузије истинитости. Тако се упоређују приче "Материјал" из збирке "Нешто што сам мислила да ти кажем" и четири приче из збирке "Голи живот". Анализа ових наратива указује на потребу да се детаљније одговори на питање улоге аутора или имплицираног аутора и његов 'глас' у приповедању. Такође, поставља се питање како се значење у наративу конструише. Интертекстуалност као један од фактора креирања аутентичног света прича, онтолошки веродостојног, је тема чији се ужи значај за рад Алис Манро, а шири за жанр и наратив, препознаје и намеће као тема за накнадно истраживање.

2. ОЦЕНА НАЧИНА ПРИКАЗА И ТУМАЧЕЊА РЕЗУЛТАТА ИСТРАЖИВАЊА

У понуђеном раду који се одликује јасним, уједначеним стилем, кандидаткиња Сања Игњатовић са успехом је одговорила на постављене истраживачке циљеве и доследно својим почетним претпоставкама спровела комплексно истраживање. Приступ теоријској литератури пратило је критичко читање секундарне литературе, пажљиво одабрани теоријски текстови, где је кандидаткиња показала способност да издвоји релевантне идеје водећих теоретичара. Посебна вредност рада лежи у оригиналној књижевно-нараторолошкој интерпретацији уметничких текстова и логично изведеним закључцима. Кандидаткиња је показала способност за веродостојну примену, али и смелу критику релевантних теоријских ставова, као и способност за оригиналну интерпретацију уметничких текстова.

3. КОНАЧНА ОЦЕНА -МАСТЕР РАДА

Утисак комисије одређене за вредновање овог мастер рада јесте да је мастер теза **Наративи у збиркама кратких прича *Нешто што сам мислила да ти кажем* и *Голи живот*** ауторке Алис Манро – **Изван оквира реалистичног приповедања** кандидата Сање Игњатовић урађена у потпуности у складу са образложењем наведеним у пријави теме. Рад садржи све елементе научног рада, од постављања теоријског оквира и избора корпуса, до истраживања, извођења закључака и њиховог образлагања. Треба нагласити да у тези нису уочени недостаци који би утицали на резултат истраживања. Ова мастер теза представља оригиналан допринос науци пре свега у избору актуелне теме (како из жанровске, тако и из тематске перспективе), значајне за будућа истраживања у области теорије наратива и књижевности, те може послужити као подстицај за друге погледе или полемику у овим областима.

ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ У НИШУ

ИЗВЕШТАЈ О УРАЂЕНОМ МАСТЕР РАДУ

Број:

10/5-95

Датум:

5.10.2015.

VI ПРЕДЛОГ:

На основу укупне оцене рада, Комисија предлаже да се мастер рад под називом **Наративи у збиркама кратких прича** *Нешто што сам мислила да ти кажем и Голи живот* ауторке Алис Манро – Изван оквира реалистичног приповедања прихвати, а кандидаткињи Сањи Игњатовић одобри јавна одбрана рада.

ПОТПИС ЧЛАНОВА КОМИСИЈЕ

1. Др Милена Костић, доцент

Milena Kostić

2. Др Весна Лопичић, редовни професор

Vesna Lopichić

3. Др Јелена Јовановић, доцент

Jelena Jovanović